

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΗ ΤΕΧΝΗ

ΧΡΟΝΙΑ Ε΄. ΜΑΡΤΙΟΣ 1931 - ΤΕΥΧΟΣ 3^ο

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

Ἡ Ζωὴ ὅπως ἡ γυναίκα δὲ θέλει δισταγμοὺς καὶ σκεπτικισμό, ἀλλὰ θράσος καὶ ἀποφασιστικότητα. Ἐχάδεψε πάντα τοὺς τολμηροὺς πού ξεραν νὰ σπαθίζουν τοὺς δεσμούς της καὶ σάρκασε μὲ κνισμὸν ἐκείνους πού προήθησαν καὶ σταύρωσαν τὰ χέρια ἀποσβολωμένοι μπροστὰ στὸ αἶνιγμά των.

Πολέμησε τὸν καταχθόνιον ἐχθρὸ πὺν κρύβεις μέσα σου — ὁ καθένας κρύβει μέσα του ἕναν ἐχθρὸ — μὰ μὴ τὸν μισήσεις. Σὲ τούτη τὴν περίπτωσι εἶναι κατόρθωμα νὰ σαι αὐστηρὸς δίχως κακία.

Ἡ ψυχικὴ ἐπανάστασι δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ ὀπαδούς, ὅπως οἱ τόσες ἄλλες. Οἱ μάζες τὴν ἐκφυλίζουν καὶ τὴ γελοιοποιοῦν.

Οἱ ὄχλοι πὺν φονασκόντας γεμίζουν τὶς ἐκκλησιὰς μὲ τῆς καμπάνας τῆ βάνουσι, τὴν ἀγοραία πρόσκλησι εὐτελίζουν τὸ νόημα τῆς πίστις. Θρησκὸς εἶναι ὅποιος πασιζοὶ ἐπίμονα καὶ σιωπηλὰ γιὰ νὰ πιστέψει καὶ κρύβει τὸν ἀγῶνα του ἀξιόπρεπα.

... Καὶ κείνος πὺν μάταια ἀγωνίστηκε καὶ ντροπαλὰ σκεπάζει ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ κόσμου τὴν ἀποτυχία του.

Ἔστι στὴ γυναίκα μορεῖς νὰ βρεῖς μιὰ κόλασι εἶναι ἀναμφισβήτητο. Μὴ τὴ ζητήσεις ὁμως, καὶ αὐτὸ εἶναι στὸ χέρι σου. Τὶς πὺν πολλὰς φορὰς βρίσκει κανένας στὴ γυναίκα ὅ,τι ζητήσει.

Δὲν μισῶ τὸ θάνατο, ὅμως τοὺς νεκροὺς τοὺς ἀντιπα-
θῶ. Ὁ θάνατος ἀφήνει ἀνέγγιχτο τὸ θάμα τῆς ζωῆς. Οἱ
νεκροὶ τῇ διαπομπέβουν.

Ἔτι πρέπει νὰ μᾶς ἀπελπίζει γιὰ τὸν κόσμον τοῦ και-
ροῦ μας εἶναι τὸ πὼς σπάνια πιά, σπανιότατα βρῖσκει σ'
αὐτὸν θέση τὸ μεγάλο — ὄχι μόνο ἡ μεγάλη ἀγάπη, ἀλλὰ
καὶ τὸ μεγάλο μῖσος, ὄχι μόνο ὁ μεγάλος θρίαμβος, ἀλλὰ
καὶ ἡ μεγάλη θυσία, ὄχι μόνο ἡ μεγάλη πίστη, ἀλλὰ καὶ ἡ
μεγάλη ἀμφιβολία. Σ' ὅλα αὐτὰ ὑπάρχει τὸ πῦρ τοῦ πά-
θους ποὺ φλογίζει τὴν ψυχὴ καὶ γεννάει τὸ θάμα. Ἐπι-
στὴν ἀγάπῃ ἢ στὸ μῖσος, στὸ θρίαμβο ἢ στὴν θυσία, στὴν
πίστιν ἢ στὴν ἀμφιβολία καθαντὰ — ἀλλὰ στὸ μεγάλο, στὸ
μεγάλο, στὸ μεγάλο.

Μόνο σὲ μιὰ περίπτωσι πρέπει νὰ μὴ λιθοβολεῖται
ὅποιος γράφει. Ὅταν πιστέβει σὲ τοῦτο: ὅτι μορεῖ νὰ
τυραννήσει τὴν ἱστορία καὶ ν' ἀλλάξει τὴ μορφή τοῦ κό-
σμου. Μιὰ τέτια πίστη ὅμως προϋποθέτει κάτι ἄλλο: μιὰ
μεγάλη δύναμη. Τὴ δύναμη ν' ἀντιτάξει τὸν ἑαυτὸ του ὀλό-
θο ἀντίκρου στὶς καθιερωμένες ἀξίες καὶ νὰ τις περιπαίξει
κατὰ πρόσωπο. Ὑποταγὴ στὴν παράδοσι καὶ ἀληθινὴ δη-
μιουργία εἶναι πράγματα ἀσυμβίβαστα. Ἐν σέβεται ὀρι-
σμένες μορφὲς τῆς Ἱστορίας, πρέπει νὰ τὸ κάνει ὄχι γιὰτι
δῆθεν τὸν ἱκανοποιοῦν οἱ ἄθλοι των, ἀλλὰ γιὰτι διαισθά-
νεται μέσα στὸ πνεῦμα των τὴν ἴδια καταλύτρα δύναμη
ποὺ σπρώχνει καὶ ἐκείνον νὰ τοὺς προσπεράσει.

Τί εἶναι κείνο ποὺ ματώνει τὴν ψυχὴ σου ;
Τῆς πικρῆς τῆς μεταμέλειαι ὁ σπαραγμός ;
Ἡ τὸ σιωπηλὸ δράμα τοῦ ἀρωσιάριου τοῦ κόρου ;
Στὴν πρώτη περίπτωσι πιστέβεις ἀκόμα σὲ κάτι. Δὲν
εἶναι ν' ἀπελπίζεται κανένας.

Στὴ δεύτερη, ἀπὸ τὴν κούρασι βαρέθηκες τὸ πᾶν.
Κοιμήσου. Προσπάθησε νὰ κοιμηθεῖς πολὺ. Ἴσως σὲ δια-
σκεδάσει τὸ ψέμα τῶν ὀνειρων, ἀφοῦ δὲν σὲ συγκινοῦν πιά
οἱ ἀλήθειαι τῆς Ζωῆς.

Ε. Π. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΣ *

* Ἀπὸ τὴ συλλογὴ «*Στὸ Περιθώριο*».